

syning af dette vigtige Materiale. Nu er jeg naturligvis paa det rene med, at en saadan Forudforsyning som den, hvormed jeg taler her, vil medføre en overordentlig Bekostning. Men jeg vil da gerne omtale et Forhold, som jeg ogsaa i sin Tid er bleven opmærksom paa, nemlig at man andre Steder, navnlig i England, har foretaget Forsøg for at komme til Kundskab, om ikke Kullene yde en større Brændselsværdi, naar de blive opbevarede under Vand, end naar de opbevares i fri Luft. Man har anført som Resultat af de Forsøg, man har gjort, at man kan opbevare Kul i Vand paa en saadan Maade, at deres Brændselsværdi stiger med indtil 4 pCt. Hvis dette skulde vise sig at være Tilfældet, at en saadan Opbevaring af dette Brændselsmateriale kunde give det en saa forøget Varmevirkning som den, jeg her har tilladt mig at nævne, vil den Gevinst, der udkom derved, efter min Formening opveje i nogen Maade den Udgift, det vilde medføre at være forsynet et Aar forud for saadanne offentlige Institutioner som vort Trafikvæsen og vor Flaade. Det er muligt, at disse Bemærkninger, jeg her gør, ikke ville vise sig at være af særlig Værdi, men jeg har dog ment at burde skænke dette Forhold nogen Opmærksomhed og har troet, at det var betydeligt nok, til at jeg for en Overvejelses Skyld kunde drage det frem her.

Saa har jeg til sidst kun en ganske enkelt Bemærkning at gøre i Anledning af de Udtalelser, her ere faldne om de sidst afholdte Kantonnementsøvelser. Jeg skal da sige, at jeg finder det ganske overordentlig klogt og rigtigt fra den meget ærede Regerings Side, at den giver Anledning til en Undersøgelse af dette Forhold og oplyser os om Undersøgelsernes Resultat. Vi have jo set, at man har villet behandle dette Forhold fra flere Sider med nogen Uvillie. Jeg ønsker for mit Vedkommende, at dette Forhold maa blive behandlet med den allerhøjeste Grad af Velvillie fra alle Sider. Vi maa jo der huske paa, at det utvivlsomt er saaledes, at den allervæsentligste Grund til, at der fremkommer Klager med den Styrke, hvormed de ere fremkomne ved disse Øvelsers Afslutning, ligger i det uheldige Vejrlig, der indtraf paa Øvelsernes sidste Dage. Dette er et Forhold, som ingen kan lukke Øjnene for, og det er et Forhold, som de kommanderende lige fra Krigsministeren og ned efter ikke kunne have kendt paa Forhaand. Disse Vejrforhold have været saa ekseptionelle, at mange af os, selv

om vi ere noget oppe i Aarene, ikke kunne erindre at have oplevet noget tilsvarende paa en tilsvarende Aarstid. Jeg kan i hvert Fald i de snart 40 Aar, jeg har rejst frem og tilbage mellem Vestsjælland, hvor jeg oprindeligt har haft hjemme, og Hovedstaden ikke erindre, at jeg nogen Sinde har set saa meget Vand paa Markerne som i dette Efteraar. Jeg vil blot henstille til den meget ærede Krigsminister, naar dette Forhold undersøges, om saa ikke ogsaa en anden Side ved denne Sag kunde tages med, det er Hjemmarchen for de forskellige Afdelinger fra Kantonnementsstederne til deres respektive Garnisoner. Her mener jeg, at man burde have benyttet Statens Befordringsmidler i noget større Udstrækning, end man har gjort. Jeg ved meget vel, at dette vilde have medført nogen Bekostning; men da denne Bekostning vilde have haft Karakteren af en Versursum, der gik fra den ene Del af Statskassen til den anden, kan jeg ikke tillægge den forøgede Bekostning, dette vilde have medført, nogen Betydning. Men, som sagt, jeg tror, at den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal er blevet grebet an ved Behandlingen her i Dag, ikke alene er rigtig, men den ene rigtige.

Neergaard: Ogsaa jeg har glædet mig over det forholdsvis gunstige Resultat af Statshusholdningen i det Finansaar, for hvilket Statsregnskab er aflagt, og det kan jo ikke nægtes, at dette Resultat i ikke uvæsentlig Grad overstiger, hvad man i Fjor kunde være berettiget til at vente. Nu vil jo sikkert den høje Regering være den første til at erkende, at den kun i ringe Grad tør tilskrive sig Æren herfor, lige saa vist som — deri er jeg enig med den ærede Ordfører for Flertallet — det vilde være meget taabeligt at give Regeringen Skyld for de uheldige finansielle Resultater i de nærmest foregaaende Aar. Disse Ting afhænge selvfølgelig aldeles væsentlig af Forhold, over hvilke ingen Regering er Herre. Men det ligger nu en Gang i den menneskelige Natur, at de, som staa for Styret, faa baade Skylden og Æren for mange Ting, som de egentlig ere ret uskyldige i. I gamle Dage gjorde man Oprør mod Regeringen, naar der blev Hungersnød i Landet, og en lille Smule af denne Tankegang er der endnu tilbage her i Landet. Derfor vil jeg paa ingen Maade søge at forringe den Ære, som Regeringen virkelig har af det aflagte Statsregnskab. Jeg er overbevist om, at der er ført en fornuftig og sparsommelig Husholdning med Statens